

1900-04-03

SENDER

Alhed Larsen

RECIPIENT

Johannes Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen og "Tirsdag" er påført brevet, men der er intet årstal. Det er 1900. Kun Larsen-familiens første barn er født (nr. to blev født i 1901), og 3. april 1900 var en tirsdag.

General comment:

Alhed Larsen er formodentlig hos forældrene på Erikshaab. De har passet hendes og Johannes Larsens søn, Andreas, ("Tænk han kunde ikke kende mig, men er mere glad ved de andre."), mens Larsen-parret har været i København.

Mentioned people:

Berta Brandstrup
Ludvig Brandstrup, billedhugger
Andreas Larsen
Christine Swane
Astrid Warberg-Goldschmidt

Archive:

Det Kongelige Bibliotek

Provenance:

Indleveret til Det Kongelige Bibliotek af Larsen-familien

TRANSCRIPTION

Kære lille go'e Las!

Du kan tro, det var dejligt at komme hjem, der kommer altid saadan en Fred i mit Sind, naar jeg er i disse kære Omgivelser, jeg bliver saa glad tilmode og synes jeg holder saa meget af alle Mennesker og at Livet er saa nemt og ligefremt at leve. Hør Las bare vi dog kunde faa saadan et Hjem, hvor jeg kunde føle mig helt hjemme og altid være glad og holde meget af Dig, ikke sandt? det maa vi hjælpes ad med. Tror Du, det vil lykkes os? I Gaar da jeg sagde Farvel til Dig, syntes jeg vi var saa forfærdelig langt borte fra hinanden, men saasnart jeg kom herhjem, syntes jeg, det var ligesom det hele klarede op for mig, og jeg holdt lige saa meget af Dig som i gamle Dage, naar jeg gik her og længtes efter Dig og ventede paa Dine Breve. Ja, hvor jeg dog holder af Dig, naar jeg er her, baade naar [de to ord overstreget] enten naar jeg gaar ude i Naturen, eller inde i Stuerne, eller jeg ser hen paa en køn Blomst, eller jeg spiller L'Hombre eller hvad jeg foretager mig, saa føler jeg, hvor jeg holder af Dig, og hvor Du opfylder mig, ja Du er mere end mit halve Liv, men jeg kan ikke undvære at staa i Harmoni til mine Omgivelser, saa hentørrer jeg og vandsmægter. Og navnlig til Dig naturligvis – der maa jeg føle den fine Forbindelse, der kan være mellem Mennesker selv naar de ikke sige noget til hinanden, men jeg synes saa [ulæseligt ord] mangler. Jeg synes, vi har gaaet saa underlig fremmede ved Siden af hinanden derinde hele Tiden, og været saa langt fra hinanden. Men det var maaske den første, slemme Dag, da jeg græd saa forfærdelig, at jeg ikke rigtig kunde forvinde. Du trode maaske, at det var Hysteri, eller bare Uartighed, fordi jeg blev saa kaad og lystig bagefter, men Du kan tro, det var af den dybeste Sorg og Skuffelse, at jeg græd, jeg kan endnu ikke rigtig taale at tænke paa det. Jeg blev saa forfærdelig angst for Fremtiden, Du kan tro, det gør ondt at se, at Du er saa langt mere et Led af Din egen Familie, end Du er min Ven, kommer der noget, hvor jeg er imod Din Familie, d [bogstavet overstreget] saa dømmes Du mig strængt og bliver haard og kold imod mig, og der vil naturligvis komme Hundreder af den Slags Tilfælde, og jeg vil blive mere og mere ensom. Jeg har saa uendelig svært ved at klare mig imellem Din Familie, og jeg kan ikke skabe mig selv om, Du kunde maaske, men ikke være [ordet overstreget] ved at være imod mig. – Du synes [de to ord overstreget] Nej, nu vil jeg ikke kede Dig mere med det, men fortælle Dig lidt om lille Gajemand. – Du kan tro, han er voxet, det syntes jeg da, han spiser ogsaa brillant nu, der er aldrig vrøvl med at faa det i ham. Tænk, han kunde ikke kende mig, men er mere glad ved de andre. Jeg har været ude at køre lidt med ham i Dag. Jeg haaber, jeg faar Brev fra Dig i Morgen. Hils Lud & B.

og sig tak for de Dage. Hvordan gaar det med Ungerne. hils ogsaa dem!
Farvel min Dreng! Hav det godt og t enk med lidt Venlighed paa Din
Alhed.

3die April

Tirsdag

[Skrevet p a hovedet over "K ere lille go'e Las!]

Hvis Du ikke har givet Uglen det Frikort til den fri, saa tag og gem det til
Dis, der kommer Torsdag.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

skabs mig selv om, du kunde vaars
 Re, med ikke mere ved at være uenig
 mig. - ~~Det er~~
 Nu, mig vil, ikke Rele J. mere med
 dit, mig for alle J. lidt om lille
 rejsemænd. - Di kam bro, kam er
 baret, det bydes, da, kam spises
 og saa brillant mig, der er aldrig
 prøv mig at for dit i kam.
 Tak, kam kunde ikke kunde
 mig, mig er mere glad ved de
 andre. N har været ind, at kam
 lidt mig kam i Dag. N barbar
 N paar Fred fra D i Morgen.
 Nils kend s B og N tak for de
 dage. Hvordan gaar det med
 Ugerne? Nils og saa dem. Farvel
 mig Dren, N har det godt og haaber
 mig lidt Venlighed fra Din
 Alletid.

3 die April
 Torndag

Højest
 og gælder til Bro den Nordens
 den Richard kaldt for, som kam
 Hør den ikke kam grund vækter

Kære lille go'e sø!
 Du kam bro, det var dig lyf at kose
 mig her hjem, der kommer altid
 saadan den Fred i mig sind naar
 N er i disse Kære Omgivelser, N
 bliver saa glad tilsmule og smile
 N holder saa meget af alle Men-
 nesker og at dind er saa uenig
 og ligefremt at leve. Hør sø, bare
 N da, kunde for saadan et offer
 naar N kunde føle mig helt lykkelig
 mig og altid være glad og holde
 meget af Dig, ikke sandt? det
 saa i Lykke ad mig. Fra

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Du, det vil lykkes os? I haas da
j sagde farvel til D, og jeg, vi
var saa farfarvel laant barke fra
Linnæus, men saa snart som
her og der, og jeg, det var ogsaa
det hele klarest op for mig, og
j halvt sig saa meget af D, som
i gamle Dage, naar j, sig her
a, laant barke efter D, og hende kan
Dine Droe. ja, hvor da holder
af D, naar j, her, ~~da~~ ~~uden~~
j, naar j, i Naturen, eller ude
i Plenerie, eller i ser her, paa en
kon Tilværelse, eller j, spillede kendte
eller hvor j, foretog mig, saa fole
j, hvor j, holder af D, og hvor
du opfylder mig, ja, du er uendelig
mit halve liv, men j, kan ikke
undvære at staa i Hænderne til
mine Originaler, saa herfor
j, og vandrager. Og vandrager, til
D, vandrager - der saa j, fole
den fine Fortidelse, der kan
bare mellem Mennesker, selv

naar de ikke sigt sigt sig Linnæus
den, men j, sigt saa af den uendelig
liv. j, sigt, vi har gaaet saa uendelig
O, plukke med Plukke af Linnæus
dermed alle Tiden, og vandrager
laant barke fra Linnæus. Men det
var uendelig den forede, uendelig Dage
da j, gaaet saa farfarvel, at j, ikke
sigt, uendelig fortidelse. Det brøde uen-
de, at det var Hysteri, eller bare uen-
de, her, fordi j, blev saa Raad og Dage
j, Gaaet, uen, der kan bro det
var af den dyreste Dage, og Plukke, ~~at~~
at j, gaaet j, kan uendelig ikke sigt
kale at hente paa det. j, blev saa
farfarvel, uendelig for Fortidelse. Det
kan bro, det for mig at se at det er saa
laant uendelig det af Dine egen Fortidelse
sig uendelig det er uen, uen, uen
D, der sigt hvor j, er uendelig Dine Fortidelse
uendelig, da saa uendelig det uen, uen
og bliver laant og Raad uendelig mig, og
der vil uendelig komme uendelig
af den Plukke Plukke, og j, vil blive
uendelig og uen, uen. j, har saa
uendelig sigt uen at klare uen, uen
den Dine Familie, og j, ~~ikke~~